

העור והרומב פרק תשיעי חולין

קב.

עין משפט
נר מצוה

בג א ב מיי' פ"א מהל'
שאר חצות הטומאות
הלכה ט ופ"ד מהלכות
מאכלות אסורות הלכה כח
א [ופ"ג מהלכות טומאת
אוכלין הלכה יא]:

לעזי רש"י

חלרוֹב"א. רבֿשֶׁת.
הריצוֹ"ן [היריצוֹ"ן].
קיפוד.
ליתִירֶד"א [ליִישִׁירֶד"א].
לטאה.
לימֶצ"א. שבלול.

שיטה מקובצת

א חרד הריא לך ואמרתה
 כח: חוי: **ב** בשפלטתו:
 תחלה לכוליה כוית בשחר:
ג קמל"ד הוה דאפי:
 פלטתו חיה מונקט העור
 במטלן ווא נקט בשלן
 וכי איתמר דא הוה
 בשפלטתו חיה איתמר
 הסי"ד ומהי"ד מפי שהעור
 מבטלן איתמר טעמא
 בעור תליא מלתא ואע"ג
 ולא בשפלטתו איהו הסי"ד:
 ומוסרי דבכל הוה
 דאמרו"י נמי התם כל
 תלחין וימין בדיק: **ד** ואין
 זה חרד דין דמפרשני
 מלחיה דין יהודה חס"י

א אמרת בשלמא פלסיתו סבין דרבי ישמעאל לא במלח רב הונא דאמר בר' ישמעאל. וא"ת והא ר' ישמעאל בלא כנסו קאמר ור' יהודה צני כנסו דלאמר רב הונא וי"ל דפלווגימיהו דר' ישמעאל ור"ע צלגתו חיה לך לא צני ר' ישמעאל כנס אלב פלסיתו סבין אי לא צטל ר' ישמעאל דרבי צני צלגתו חיה לך לא צני ר' ישמעאל כנס אלב פלסיתו סבין

כניסה ועוד דרבי ישמעאל נמי (א)
צננסו איירי ואין זה דוחק בן כמו
דמפרש מילתיה דרבי יהודה הכי:
רב הונא דאמר במאן, לעיל (דף
קכא), כי קאמר וחד אמר
מקצת פלגתו היה ומקצת פלגתו
סבין דצעי מימור דפלגתו סבין וכן
פלווגחא דר' יהודה ורבנן דלר' יהודה
לא בטל י' לא מני למפרך דאמר כמאן
אי אמרת לר' ישמעאל דבטל דפרין
הכא דאיכא לאוקומי דר' יהודה דאית
ציה כוית יחד אזל לרב הונא פריך
שפיר דכפי צקונטי: **דאמר במאן**,
וא"ת ודילמא הא דאמר רב הונא צ'
חכאי ויתסי שישנן על העור העור
מצטלו מיירי בלא כנסו אזל כנסו
מודה דלא בטל וי"ל דהא פשיטא ולא
אזיטריין ליה לרב הונא לאשמועינן
דעור מצטלין * (ועוד דהעור מצטלין
משמע מתחלה העור מצטל ותו לא
מהני להו כוונס): **עור אדם** שחור.
דמפרש טעמא צריש דס הנדה (גמ'
דף נה), דלא הוי דומיא דעלם אדם
דעור גזעו מחליף: **עורות אביו**
ואמו ששחיו בו, ואע"ג דמת אסור
בזהלא ובכל אדם אסור לעשות
מעורו שטיחין כו' * מ"מ לא הוו
גזרי רבנן משום דהך חששא שיהיה
טמא אלא משום אציו ואמו דחמיר
טובא וא"ל לומר דנקט אציו ואמו
משום דשכימי גביה: **אבל רישא**
שומאה דאורייתא היא, והשם
חשיב עור אין גזעו מחליף משום
דמקומו נעשה ללקח על צמר
דלאמרינן פרק דס הנדה (גמ' ע"א)
ואם

בן חוץ מעור אדם אמר עולא דבר תורה עור אדם
 ש אמרו טמא גזירה שמא יעשה אדם עורות אביו
 ונני לה ארישא כ"ש אסיפא ומאן דמתני אסיפא
 דאורייתא: ועור רכז: [וכו'] במאי קמיפלגי מר
 רבך ומר סבר האי נמי רכז: עור חטרת של גמל
 ה אמר עולא א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא טענה
 נה למעון ולא טענה מהו בעי אביי לא הגיע זמנה
 קו יתיב ר"ל וקמיבעיא ליה כמה גמל הרכה א"ל
 הכי א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא טענה א"ל
 זירא וקמיבעיא ליה כמה גמל הרכה א"ל רבין
 לא א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא טענה הוה קתני
 ר"ל אמרת ^ט תא חזי מה בין תקיפי ארעא דישראל
 ראש וכו': וכמה עגל הך עולא אמר בן שנתו ר'
 ק איבעיא להו היכי קאמר עולא בן שנתו שיונק

גב מתחת מקום שאין שער מפני שהוא רך: **האנקא**. הילולין:
ק בחין שלה שגדל והולך עמה תחלתו כעדשה ממש הוא בשוליו:
שהן מטמאין כבשר אם עידין נעשה עור וצטלו ממורת בשר
עידין: **יש להן עורות**. ואין מטמאין כבשרן: **גב' דבר טורה**
ומי ולקתדרא ליטב עליהן שטועהין עור על גבי מטה במקום
טמי לא מטמא אלא מדרבנן כל שכן ואסיפא דתי דקתי חון
דעולא: **ומאן דמטי לה**. גזירה דעולא ואסיפא: **אבל אריטא**.
טענה. משוי: **סיב לקבל**. שאמרת לי דבר טעם וישר כחך:
אן לא אמרת. דבר חידוש אחד היה צידך שאין צידינו הרי אמרתו
א דשראל הוה כדאמרינן בפרק קמא דיומא (דף ט:) מאן דמשתעי
לי ורי זירא דמבבל סלק להבא כדאמרינן בהשוכר את הפועלים
א דבבלי ומחסידי דבבל הוה כדאמרינן בהשוכר את הפועלים
א וסליק בגוה חזי מאי אכספיה להאוי מדרבנן: **והוא שיונק**.
עורו ואם עבר שנתו נמי אף על פי שיונק לא דמתי עשין:
וקאמר

פלוטמא דר' ישמעאל ור"ע צפירקין (לקמן דף קסד.) צמטני' דקמני
עליו שני חזאי זיתים מטומאין צמשא שהרי נשא כית נבלה
ואין מטומא צמגע דאין נוגע וחוזר ונוגע ור"ע אומר לא צמגע
ולא צמשא אלמא לר' ישמעאל לא צמטל עור ולר"ע צמטל: ה"ג אי

אליבא דמאן אי אליבא
לא מבטל עור ואי
האמר מבטל עור
ישמעאל וכי אמר ר
עור ה"מ שפלתו
בטיל ת"ש ר' יהודה
אם יש כזית במקום
רב הונא והוא שכתב
פלתו סכין לרבי י

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אי אמרת
כו' דר' ישמעאל נמי
איכא למימר דבכנסו
איירי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] בעין משפט סי' מ"ג
בסוף. נ"ב ובפ"ד מהל'
אבות הטומאות הל' ח:

מוסף רש"י

ד'ר'ב הונא דלמור והוא שכתבו היה מוקמינא לר' יהודה בשפלתו מחלה סביחוד ומש"ה לא בטיל דכי פליגי רבי ישמעאל ור"ע בשלם חלאי ויתים פליגי אלא בזכות שלם מודו דכתיב בירש פלוגתיהו עור שיש עליו כותב צבצר כו' ורבנן סברי כי מודו רבי ישמעאל ור"ע בזכות שלם הני מילי בשפלתו היה אבל פלתו סבין אפילו כותב בטל אבל השתא דאוקמה רב הונא בשני חלאי ויתים דלמור כמאן: הכי גרסינן אלא לעולם פלתו סבין ולרבי ישמעאל נמי לא בטיל ורב' הונא דלמור אליבא דר"ע. כלומר רב דלמור רב הונא לעיל העור מצטלו אליבא דר"ע אמרה וההיא דר' יהודה אליבא דר' ישמעאל: קמ"ל. רב הונא דלמור פלתו היה מפני שזר מצטלו משמע עומא צעור חליא ואף על גב דאשכחן דהיינו ארורי: ור' אבהו אב

[illegible]

בית הנוסף. בית הרחם של נקבה:
הבלטת. לתייחד"א: חומט. לימ"א ש
הבלטת כחולדה. עורה חלוק מנשרה
וטוריון: או שהילך בה. שטמן לר
עור האדם טבור. ללא צמר הוא ו
תחלים: מאן דמני לה. לדעול: א
ממור האדם דאף על גב דעידור
כשלא עידור קצירא ליה דטומאתו
הוא קמי לה. חור ושונה פעם שניה
ולמה מחור ותשנו פעם שניה להרא
ריש לקיש בזהיה יחיה עיסקא
(דף ק"ז פה). רבי אורא אוריב ארבעין
(שם) רבי אורא (אונות) כל תלמי
אבל פירש מלינא אף על פי שעדיין